

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/40/2021
Identifikačné číslo spisu:	4117224714
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4117224714.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1. B. T., bytom J. XX, XXX XX L., 2. Y. T., bytom J. XX, XXX XX L., 3. C. J., bytom J. XX, XXX XX L., 4. Y. J., bytom J. XX, XXX XX L., 5. Ing. G. J., bytom J. XX, XXX XX L., 6. N. J., bytom J. XX, XXX XX L., 7. G. T., bytom J. XX, XXX XX L., 8. R. T., bytom J. XX, XXX XX L., 9. Ing. G. P., Q., bytom J. XX, XXX XX L., 10. C. P., bytom J. XX, XXX XX L., 11. K. C., bytom G. XXX/XXX, XXX XX L., 12. G. E., bytom X. X/XX, XXX XX L., 13. S. T., bytom J. XX, XXX XX L., 14. G. T., bytom J. XX, XXX XX L., 15. W. M., bytom J. XX, XXX XX L., 16. C. M., bytom J. XX, XXX XX L., 17. Ing. C. G., bytom J. XX, XXX XX L., 18. G. N., bytom XXX XX G. XXX, 20. P. C., bytom J. XX, XXX XX L., 21. R. C., bytom J. XX, XXX XX L., 22. Ing. O. C., bytom J. XX, XXX XX L., 23. Ing. I. C., bytom J. XX, XXX XX L., 24. P. E., bytom J. XX, XXX XX L., 25. S. E., bytom J. XX, XXX XX L., 26. V. D., bytom J. XX, XXX XX L., 27. V. D., bytom J. XX, bytom J. XX, XXX XX L., 28. O. D., bytom J. XX, XXX XX L., 29. D. J., bytom J. XX, XXX XX L., 30. I. J., bytom J. XX, XXX XX L., 31. E. M., bytom J. XX, XXX XX L., 32. I. I., bytom J. XX, XXX XX L., 33. C. I., bytom J. XX, XXX XX L., 34. S. C., bytom J. XX, XXX XX L., 35. C. T., bytom J. XX, XXX XX L., 36. Y. T., bytom J. XX, XXX XX L., 37. C. E., bytom J. XX, XXX XX L., 38. O. G., bytom J. XX, XXX XX L., 39. P. P., bytom J. XX, XXX XX L., 40. C. P., bytom J. XX, XXX XX L., 41. I. T., bytom J. XX, XXX XX L., 42. S. T., bytom J. XX, XXX XX L., 43. N. K., bytom J. XX, XXX XX L., 44. X. L., bytom I. XX, XXX XX L., 45. C. C., bytom J. XX, XXX XX L., 46. E. C., bytom J. 14, 949 11 L., 47. O. O., bytom J. XX, XXX XX L., 48. S. O., bytom J. XX, XXX XX L., 49. C. C., bytom J. XX, XXX XX L., 50. C. C., bytom J. XX, XXX XX L., 52. MUDr. I. N., bytom J. XX, XXX XX L., 53. K. K., bytom J. XX, XXX XX L., 54. K. K., bytom G. XX, XXX XX L., 55. Mgr. P. J., G., bytom V. XX, XXX XX L., 56. P. C., bytom J. XX, XXX XX L., 57. R. C., bytom J. XX, XXX XX L., 58. MUDr. E. E., bytom J. XX, XXX XX L., 59. T. E., bytom J. XX, XXX XX L., 60. O. D., bytom J. XX, XXX XX L., 61. E. G., bytom J. XX, XXX XX L., 62. C. G., bytom J. XX, XXX XX L., 64. E. Y., J. XX, XXX XX L., 65. Y. S., bytom J. XX, XXX XX L., 66. W. C., bytom J. XX, XXX XX L., 67. JUDr. C. C., bytom J. XX, XXX XX L., 68. K. I., bytom J. XX, XXX XX L., 69. I. I., bytom J. 16, XXX XX L., 70. E. N., bytom J. XX, XXX XX L., 71. E. O., bytom J. XX, XXX XX L., 72. C. T., bytom J. XX, XXX XX L., 73. PaedDr. C. T., bytom J. 18, XXX XX L., 74. Mgr. G. K., bytom O. XXX/XXX, XXX XX B., 75. Mgr. C. J., G., bytom J. 18, 949 11 Nitra, 76. Mgr. B. J., obaja bytom J. XX, XXX XX L., 77. Ing. R. Y., bytom J. XX, XXX XX L., 78. C. G., bytom J. XX, XXX XX L., 79. W. G., bytom J. XX, XXX XX L., 80. Doc. RNDr. G. E., CSc., bytom J. XX, XXX XX L., 81. Doc. RNDr. C. E., CSc., bytom J. XX, XXX XX L., 82. Y. T., bytom J. XX, XXX XX L., zastúpení: Okresné stavebné bytové družstvo, so sídlom Dlhá 4, 950 50 Nitra, IČO: 36 526 029, proti žalovanému C. T., bytom v L., J. XX, zastúpenému JUDr. Evou Hlaváčovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 12, o náhradu škody vo výške 288,94 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/69/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. júla 2020 sp. zn.

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalobcovia 1/ až 82/ nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. júla 2018 č. k. 10C/69/2017-175 rozhodol nasledovne:

I. G. N., narodený XX.X.XXXX, bytom G. XXX vstupuje na miesto doterajších žalobcov 18/ a 19/ a bude označený ako žalobca 18/.

II. K. C., narodený XX.X.XXXX, bytom G. XXX/XXX, L. a G. E., narodená XX.X.XXXX, bytom X. X/XX, L. vstupujú na miesto doterajších žalobcov 11/ a 12/ a budú označení ako žalobca 11/ a žalobkyňa 12/.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 288,94 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 20.2.2017 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamietla.

V. Žalobcovia majú proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

VI. Učtárň Okresného súdu Nitra vrátil zástupcovi žalobcov 10 eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Učtárň Okresného súdu Nitra vrátil žalovanému 20 € po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že fasáda bytového domu, v ktorom sa nachádzajú byty žalobcov a žalovaného bola poškodená a poškodil ju žalovaný, ktorý navrhnutými dôkazmi nepreukázal svoju obranu spočívajúcu v tom, že fasádu poškodil zhotoviteľ, pričom sám potvrdil, že do fasády zasiahol a pretože ostatní vlastníci bytov s takýmto konaním žalovaného nesúhlasili, porušil tak žalovaný svoje zákonné povinnosti podľa § 11 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. a aj zmluvné povinnosti podľa čl. 4 ods. 2.11 zmluvy o výkone správy a preto je podľa súdu prvej inštancie za uvedenú škodu zodpovedný poškodeným žalobcom podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.2. Dospel k záveru, že nakoľko si žalovaný nesplnil svoje povinnosti podľa § 11 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. a poškodenie na fasáde neopravil kvalifikovaným spôsobom, bola oprava, ktorú vykonal na základe objednávky zástupcu žalobcov zhotoviteľ dôvodná a opodstatnená a pretože žalovaný za toto poškodenie zodpovedá, je povinný nahradiť žalobcom ich škodu podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v žalovanej výške 288,94 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.3. Pretože čas splnenia nebol medzi stranami sporu dohodnutý podľa § 563 Občianskeho zákonníka a pretože žalobcovia preukázateľne požiadali žalovaného o plnenie až listom z 13. februára 2017, ktorého doručenie žalovanému nepreukázali, ale pretože naň žalovaný reagoval listom z 20. februára 2017, mal súd prvej inštancie za to, že 20. februára 2017 už bol nesporné o splnenie dlhu požiadaný. Pretože žalovaný si svoj peňažný dlh nesplnil, dostal sa podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka do omeškania, priznal súd žalobcom popri plnení podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne určenej podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 8. júla 2020 sp. zn. 25Co/148/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok III.) a v časti trov konania (výrok V.) potvrdil. Odvolanie žalovaného vo vzťahu k rozhodnutiu o zmene žalobcov v 18. a 19. rade tak, že na ich miesto vstúpil Patrik Gerhát označený ako žalobca v 18. rade (výrok I.), vo vzťahu k rozhodnutiu o zmene žalobcov v 11. a 12. rade tak, že na ich miesto vstúpia nový žalobca v 11. rade K. C. a nová žalobkyňa v 12. rade G. E. (výrok II.), vo vzťahu k rozhodnutiu o vrátení

nespotrebovaných preddavkov na trovy dôkazov (výroky VI. a VII.) a vo vzťahu k zamietajúcej časti (výrok IV.) odmietol. Žalobcom v 1/ až 82/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie. Odvolací súd poukázal na to, že v danej veci žalovaný zodpovedá za vzniknutú škodu žalobcov, nakoľko svojím konaním porušil povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z., podľa ktorého nemôže vykonávať úpravy bytu alebo nebytového priestoru v dome, ktorými by ohrozoval alebo rušil ostatných v neprimeranom rozsahu alebo by menil vzhľad domu bez súhlasu spoločenstva; ak sa spoločenstvo nezriaduje, je potrebný súhlas väčšiny všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Ďalej porušil povinnosť, ktorú mu ukladá čl. 4 bod 2.11 zmluvy o výkone správy, podľa ktorého vlastník bytu alebo nebytového priestoru môže vykonávať stavebné úpravy bytu alebo nebytového domu len s predchádzajúcim súhlasom správcu a s povolením príslušného stavebného úradu. Nemôže vykonávať úpravy bytu a nebytového priestoru, ktorými by ohrozoval alebo rušil ostatných v neprimeranom rozsahu alebo vzhľad domu. A nakoniec porušil povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 11 ods. 2 zákona 182/1993 Z.z., podľa ktorého vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome je povinný odstrániť závady a poškodenia, ktoré na iných bytoch alebo nebytových priestoroch v dome alebo na spoločných častiach domu alebo spoločných zariadeniach domu alebo príslušenstve spôsobil sám alebo osoby, ktoré jeho byt alebo nebytový priestor užívajú. Keďže žalovaný v konaní potvrdil, že diery na fasáde bytového domu minimálne zväčšil a nepreukázal svoje tvrdenie, že bola spôsobená kotviacou skrutkou, ktorá zaistovala lešenie použité pri zatepľovaní fasády bytového domu v roku 2012, a zároveň nepreukázal ani svoje tvrdenie, že diery vo fasáde riadne opravil a teda spôsobenú škodu sám odstránil, je podľa odvolacieho súdu zodpovedný za škodu, ktorá žalobcom vznikla tým, že opravu vykonala objednaná firma (pôvodný zhotoviteľ diela - zateplenie fasády bytového domu v roku 2012) z dôvodu trvania záručnej doby zhotoveného diela. Výška spôsobenej škody podľa odvolacieho súdu zodpovedá sume, ktorú žalobcovia vynaložili na opravu fasády a zaplatili z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Namieta nevykonanie obhliadky nesprávne zistenie skutkového stavu. Rozhodnutia súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu sú podľa neho nedostatočné, nepreskúmateľné, zmätočné. Poukazuje na nedostatočné vykonané dokazovanie odborníkom z odboru stavebníctva. Ďalej namieta, akou formou bolo vedené pojednávanie. Navrhuje zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

4. Žalobcovia 1/ až 82/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ a „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Žalovaný vyvodzuje prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú žalovaným namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces, b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

10. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jeho právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

11. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 8Cdo/56/2017).

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. K obdobnému právnemu názoru, i keď vo vzťahu k § 237 ods. 1 OSP dospel najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (viď 1Cdo/6/2014, 2Cdo/609/2015, 3Cdo/409/2015, 4Cdo/143/2015, 5Cdo/238/2015, 6Cdo/30/2016, 7Cdo/371/2015, 8Cdo/34/2016); výslovne to však uviedol aj v niektorých rozhodnutiach, v ktorých aplikoval už právnu úpravu dovolania obsiahnutú v CSP (3Cdo/41/2017, 3Cdo 214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Treba dodať, že o tom, aký bol v tej - ktorej veci procesný postup súdu a ako prebiehalo konanie, si dovolací súd môže urobiť obraz len zo súdneho spisu. To, ako prebiehalo pojednávanie, dovolací súd zisťuje zo zápisnice o pojednávaní.

13. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ECdo/10/2014, 3Cdo/146/2013).

14. Dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nie je nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1998, R 125/1999, R 42/1993, 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Výnimkou sú iba rôzne závažné deficity v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania (rovnako dopadajúcej na dané konanie), ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov (t. j. i výsluch strany ako jeden z viacerých prípustných dôkazných prostriedkov) alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

16. Dovolací súd pri posudzovaní dôvodnosti všeobecne namietaného porušenia procesných práv žalovaného nezistil také nedostatky v postupe súdov nižších inštancií, ktoré by odôvodňovali záver, že ich výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. odôvodnenie rozhodnutia zmätočné. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že žalovaný sa s názorom odvolacieho súdu nestotožnil, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia.

17. V posudzovanej veci odvolací súd predovšetkým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá - ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP, stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým tvorí - ako už bolo spomenuté, jeden celok. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvoláciu argumentáciu žalovaného. Odvolací súd dal jednoznačnú odpoveď na podstatnú odvoláciu argumentáciu a to podľa dovolacieho súdu prehľadne, zrozumiteľne a výstižne. Dovolací súd preskúmal celý spis a konanie pred súdmi oboch inštancií. Súdy oboch inštancií riadne zistili skutkový stav veci, vysvetlili, aké právne predpisy pre posúdenie veci použili, vysvetlili, akými právnymi úvahami sa spravovali a dostatočne odôvodnili svoje rozhodnutia tak, aby neboli pochybnosti o právnom posúdení. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

18. V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj ústavného súdu platí, že judikatúra síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03-30).

19. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Súdy nižších inštancií správne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vykonané dôkazy vyhodnotili jednotlivo a ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP), ako aj náležite rozhodnutie odôvodnili v súlade s náležitosťami vyplývajúcimi z § 393 ods. 2 CSP. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (porov. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010).

20. Dovolací súd zdôrazňuje, že v otázke spôsobu hodnotenia dôkazu znaleckým posudkom nie sú v súdnej praxi pochybnosti o tom, že vo všeobecnosti platí, že súd musí okrem iného preskúmať, či znalec splnil úlohu, ktorá mu bola vymedzená; ak zistí súd, že znalec túto úlohu nesplnil vôbec alebo nedostatočným spôsobom, alebo ak má súd pochybnosti o pravdivosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, prípadne aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby znovu posúdil a vyjadril sa aj k správnosti už podaného posudku; hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom teda spočíva v posúdení, či závery posudku sú náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či sa prihliadlo na všetky skutočnosti, s ktorými sa bolo treba vysporiadať, a či

odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia; súd však nemôže skúmať vecnú správnosť odborných záverov znaleckého posudku, pretože k tomu sudcovia nemajú odborné znalosti alebo ich nemajú v takej miere, aby mohli toto preskúmanie zodpovedne urobiť (k tomu porov. napr. uznesenie pléna bývalého Najvyššieho súdu ČSR z 23. 12. 1980, Pls. 3/80, uverejnené pod č. 1 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, roč. 1981).

20.1. K návrhu žalovaného zopakovať dokazovanie výsluchom žalobcov v 2., 37., 26. a 53. rade, čo zdôvodňoval tým, že ich chcel vypočuť ako svedkov, odvolací súd uviedol, že procesné postavenie strany sporu je odlišné od procesného postavenia svedka, pričom ako výsluch strany sporu a tak výsluch svedka sú dôkazné prostriedky, ktoré môžu prispieť k objasneniu veci. Uvedení žalobcovia vypovedali, ich výpovede vyhodnotil súd prvej inštancie a odvolací súd nepovažoval za potrebné toto dokazovanie opakovať. Pokiaľ navrhoval zopakovať dokazovanie výsluchom svedkov J., P. a C., dovodiac, že im nemohol riadne klásť otázky, ani tento návrh nepovažoval odvolací súd za dôvodný a potrebný. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie uvedené výsluchy vykonal v dostatočnom rozsahu a na ich základe dospel aj k správnym skutkovým zisteniam.

21. Dovolací súd považuje za potrebné dodať i to, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

22. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, avšak ako už dovolací súd vyššie uviedol, tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

23. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch, t. j. nesprávnom právnom posúdení veci (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014).

24. Naostatok najvyšší súd pripomína konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovoláním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

25. K námietke žalovaného že k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces došlo nesprávnym vedením súdneho pojednávania súdom prvej inštancie najvyšší súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď nepripúšťal otázky žalovaného, ktoré nesúviseli s predmetom sporu, boli sugestívne, kapciózne a dehonestujúce.

26. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jeho patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP).

27. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.